

Yutkundum

– Harun Yıldırım · 29 Kasım 2025

YUTKUNDUMResmine bakıyordum, bir ağlamak tuttu ki;O an deliye döndüm öyle mutluluktaki...Ve sonrası bir hüsrana, bir acı sükûttaki...Çatır çatır dişimi sıktım sıktım, tutkundum;Ağlayamadım amma, için için yutkundum.Rüzgârla uçuşurdu aşk dolu kanatlarım,Şaha kalkar coşardı boz yeleli atlarım.Ama şimdi kırıldı, tükendi umutlarım;Aşk bitti, dikeniyile dalında soldu güller.Bir Mecnun daha öldü, Leylâsız kaldı çöller.Kalbindeki sarayda özel bir köşküm olsun;Her gün girer çıkarım, parola "aşkım" olsun.Gamzelerin sükûnet, gözlerin coşkum olsun.Kul, günahı sevdanın rahmetiyle aşarmış;Benim gibi sevenler aşkı böyle yaşamış.Yokluğun kuytuları mezar gölgesi gibi;Yüreğim savaşçının ölüm bölgesi gibi.Sanki yazdığım şiir ihbar belgesi gibi."Ne güzelmiş sevmek" der, böyle söylenir insan;Yaşarken ölmeyi aşktan öğrenir insan.Senin bir gülüşüne Bağdat'ı var etmiştim;Dağı taşı arkadaş, toprağı yar etmiştim.Hasretini baş tacı, hüznünü kâr etmiştim.Yalansa geç karşıma yüzüme söyle işte;Sen gibi kitapsızın ciğeri böyle işte.Haruni aşkımızı bir kaç şiirle andı;Gün döndü, güneş yandı; sabah nefreti bandı.Artık gözümün şefkat çeşmeleri kapandı.Al can kuşumu öldür, kuytu bir yere bırak.Sana bu son şiirim: İster oku, ister yak.Harun Yıldırım